

den, at det var noget stort, noget særdeles betydeligt. Viemed, som opnaedes derved, at den fattes Istand til at levere dette Product, saameget mere som Brugerne af den Vare, der leveres, i flere Henseender lide derved. Det maa nemlig erindres, mine Herrer! at der til Besyttelse for Porcellainsfabrikken er paalagt her til Landet indførte Porcellainsvarer en ikke ubetydelig høj Told (Hør!); denne Told er hidtil bibeholdt, og, skjøndt jeg har Grund til at troe, at man har paatænkt at affkaste den, bestaaer den ialtsald endnu, og derved fordyres fremmed Porcellain, som af de Fleste ansees for at være baade skjønnere og bedre end det her i Landet fabrikerede. Enhver Mand i Landet, som kjøber sig fremmed Porcellain, betaler altsaa en vis Afgift, som, skjøndt den maaskee ikke løber op til en meget stor Sum, dog altid er en Afgift, som man betaler, for at Porcellainsfabrikken her i Kjøbenhavn kan eksistere. Dette, mine Herrer! kan jeg ikke ansee Andet end for at være et stærkt Motiv til ikke at lade en saadan Anstalt bestaae, og det faaer ogsaa en ikke ubetydelig Indflydelse, naar man seer hen til det af den ærede Indenrigsminister fremsatte Forslag til at lade Fabrikken bestaae endnu i adskillige Aar med en fornyet Bestræbelse for at bringe den til nogenlunde at florere, idet det jo nemlig maa synes rimeligt, at, dersom vi f. Ex. ad Aare nedsatte Tolden paa Porcellain til hvad der nogenlunde stemmer med de Principer, som i det Hele taget gjælde for Toldogtvingningen, saa vilde dette fremkalde et ikke ubetydeligt Staar i de Indtagter, man kunde vente af Porcellainsfabrikens fremtidige Drift. Jeg skal derfor tillade mig at fastholde det af Udvalget gjorte Forslag og skal kun sluttelig bemærke, at, fordi der er foreslaaet i dette Aar kun at bevilge 2000 Rbd., for at anskaffe de Materialier, som ere nødvendige, for at Driften ikke øieblikkelig skal standses, men i Overgangen holdes nogenlunde vedlige, da er det derved dog ikke sagt, at Fabrikken aldeles ikke skulde have andre Materialier end dem, den netop kunde faae for disse 2000 Rbd. Saavidt jeg erindrer, gaaer nemlig Fabrikken fra det ene Finantsaar over til det andet med en Beholdning af Materialier af en Værdi af omtrent 10,000 Rbd.,

og disse, lagte til de 2000 Rbd., ville i ethvert Tilfælde være tilstrækkelige til midlertidigt at kunne udføre de Arbejder, som ere aldeles nødvendige, for ikke strax at standse hele Fabrikken.

Sørensen: Jeg kan heri ikke Andet end samstemme med den ærede Ordfører, thi, naar den ærede Indenrigsminister anførte til Forsvar for, at Overgangen burde udsættes, at Fabrikken kunde blive sat i en saadan Stand og i en saadan Drift, at der derefter nærmere maatte kunne tages en Bestemmelse, saa skjønner jeg ikke rettere, end at Staten derved kunde komme i Fristelse til at beholde Fabrikken og til fremdeles at drive den som en Statsfabrik paa Statskassens Regning. Men, da alle saadanne Forsøg bestandigt have vist og ville fremdeles vise sig at være et reent Statstab, kan man jo slet ikke ønske, at Forlængelsen af saadanne Experimenter skulde blive ved, men derimod at Fabrikken snarest muligt maatte overgaae i private Mænds Hænder; thi, skeer det, at Fabrikken bliver drevet privat, saa tvivler jeg ikke paa, at den vil kunne holde sig, dersom den kan og bør holde sig, og uden dette bør den jo ikke eksistere. Med Hensyn til den Liebhaber, som den ærede Minister omtalte ventelig kunde findes, vilde det jo være ganske passende for ham, hvis Regjeringen paa Statens Bekostning forud satte Fabrikken i saafuldkommen stærk Drift, som skee kunde, og han saa derefter kunde overtage den. Men det var jo at favorisere den private Mand paa Statens Regning, som heller ikke bør finde Sted. Det forekommer mig, at, hvorledes man end betragter denne Sag, ogsaa selv med Hensyn til den paatænkte Pensionering af vedkommende Bestyrere og de vedkommende Arbejdsclasser, som vel neppe ere pensionsberettigede, saa seer jeg ikke rettere, end at Fabrikken burde afhændes; men ialtsald er det dog vel Betænkkeligheder, som lige saagodt kunde hæves iaar som først senere i den tilkommende Tid, og det var derfor underligt, forekommer det mig, at Regjeringen ikke er blevet ved den engangtagne Beslutning; ifølge hvilken den erklærede ifjor at ville snarligst see Afhændelsen realiseret.

Wilens: Jeg skal ingenlunde modsætte mig, at man bidrager, hvad man kan, til, at Staten, saa hurtigt som muligt, og paa en saa